

USNESENÍ

Okresní soud v Chebu rozhodl samosoudcem Mgr. Milanem Homolkou ve věci

oprávněných: **a) nezletilý Kryštof Svoboda**, narozený dne 23. 7. 2014
bytem Kostelní schody 209/1, 350 02 Cheb

 b) nezletilý Štěpán Svoboda, narozený dne 24. 10. 2017
bytem Kostelní schody 209/1, 350 02 Cheb

oba zastoupeni opatrovníkem městem Cheb
sídlem náměstí Krále Jiřího z Poděbrad 1/14, 350 02 Cheb

proti
povinnému: **Ing. Petr Svoboda**, narozený dne 14. 2. 1986
bytem Kostelní schody 209/1, 350 02 Cheb

o exekuci na uspokojení peněžitého plnění
o návrhu povinného na zastavení exekuce

takto:

- I. Návrh povinného na zastavení exekuce vykonatelného rozsudku Okresního soudu v Chebu ze dne 2. 2. 2024, č. j. 25 Nc 43051/2022-508, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Plzni ze dne 30. 7. 2024, č. j. 14 Co 126/2024-544, jejímž provedením byl pověřen soudní exekutor JUDr. Josef Lavička pověřením Okresního soudu v Chebu ze dne 19. 11. 2024, č. j. 23 EXE 12289/2024-41, se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

1. Pověřením Okresního soudu v Chebu ze dne 19. 11. 2024, č. j. 23 EXE 12289/2024-41, byl soudní exekutor JUDr. Josef Lavička pověřen provedením exekuce vykonatelného rozsudku Okresního soudu v Chebu ze dne 2. 2. 2024, č. j. 25 Nc 43051/2022-508, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Plzni ze dne 30. 7. 2024, č. j. 14 Co 126/2024-544, k uspokojení pohledávky nezletilého Kryštofa Svobody [oprávněný a)] ve výši 49 500 Kč z titulu dlužného výživného za období od 1. 2. 2024 do 31. 10. 2024 a k vymáhání běžného výživného ve výši 5 500 Kč měsíčně od 1. 11. 2024 a k uspokojení pohledávky nezletilého Štěpána Svobody [oprávněný b)] ve výši 31 500 Kč z titulu dlužného výživného za období od 1. 2. 2024 do 31. 10. 2024 a k vymáhání běžného výživného ve výši 3 500 Kč měsíčně od 1. 11. 2024.
2. Povinný navrhl zastavení exekuce, neboť jej exekuční titul v rozporu s čl. 7 odst. 2 Listiny základních práv a svobod odsoudil k ponižujícímu trestu. Řízení o vydání exekučního titulu bylo dle povinného zatíženo vadami, které vedou k nezákonnosti a neústavnosti exekučního titulu. Povinný uvedl rozsáhlou řadu námitek, kterými brojlil proti skutkovému základu exekučního titulu i proti právním závěrům v něm obsaženým, obdobně brojlil i proti usnesení o jmenování kolizního opatrovníka oprávněným v nalézacím řízení.
3. Oprávnění se zastavením exekuce nesouhlasili a tvrdili, že povinný neuvedl žádné skutečnosti, na základě kterých by mohlo dojít k zastavení exekuce. Povinný před zahájením exekučního řízení ani v jeho průběhu neprojevil žádnou snahu zaplatit dlužné výživné.
4. Důvody zastavení exekuce upravuje § 268 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“) ve spojení s § 52 odst. 1 zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (dále jen „exekuční řád“). Povinný tvrdil, že jej exekuční titul v rozporu s čl. 7 odst. 2 Listiny základních práv a svobod odsoudil k ponižujícímu trestu, a vznášel námitky proti věcné správnosti (právním a skutkovým vadám) exekučního titulu a řízení o jeho vydání. Tato tvrzení povinného lze právně kvalifikovat tak, že jimi povinný uplatňoval důvod pro zastavení exekuce

Shodu s prvopisem potvrzuje Eva Šimečková.

podle § 268 odst. 1 písm. h) o. s. ř., podle kterého bude výkon rozhodnutí zastaven, jestliže výkon rozhodnutí je nepřipustný, protože je tu jiný důvod, pro který rozhodnutí nelze vykonat.

5. Důvod pro zastavení exekuce dle § 268 odst. 1 písm. h) o. s. ř. je formulován obecně; jeho účelem je umožnit, aby výkon rozhodnutí byl zastaven i v jiných závažných případech, které pro jejich rozmanitost nelze s úplností předjímat (srov. nález Ústavního soudu ze dne 26. 2. 2019, sp. zn. III. ÚS 4274/18, bod 28). Musí se však jednat o takové okolnosti, pro které další provádění výkonu je způsobilé založit kolizi s procesními zásadami (byť mohou mít podklad v právu hmotném), na nichž je výkon rozhodnutí (jakožto procesní institut) vybudován, anebo je protichůdné účelu, který se jím sleduje, totiž zajistit (efektivní) splnění povinnosti vyplývající z vykonávaného titulu (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 17. 12. 2015, sp. zn. IV. ÚS 3216/14; či ze dne 1. 4. 2019, sp. zn. II. ÚS 3194/18, bod 12).
6. Předně soud uvádí, že povinný nebyl exekučním titulem odsouzen k ponižujícímu trestu; povinný totiž vůbec nebyl odsouzen k trestu ve smyslu čl. 7 odst. 2 Listiny základních práv a svobod. Systematickým výkladem čl. 7 odst. 2 Listiny základních práv a svobod ve spojení s čl. 39 a čl. 40 odst. 1 a odst. 6 Listiny základních práv a svobod soud dospěl k závěru, že trestem ve smyslu prvně uvedeného ustanovení Listiny základních práv a svobod je právní následek spáchání trestného činu. Pojem trest ve smyslu čl. 7 odst. 2 Listiny základních práv a svobod odpovídá trestněprávnímu vymezení tohoto pojmu. Trestněprávní nauka vymezuje pojem trestu jako právní následek trestného činu (srov. KALVODOVÁ, V. § 36 In: ŠČERBA, F. a kol. Trestní zákoník. 1. vydání (3. aktualizace). Praha: C. H. Beck, 2025, marg. č. 5), či obsáhleji jako opatření státního donucení, které ukládají v trestním řízení jménem státu k tomu povolané soudy pachateli za jeho trestný čin (srov. VANDUCHOVÁ, M., PŮRY, F. § 36 In: ŠÁMAL, P. a kol. Trestní zákoník. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2023, s. 778, marg. č. 1.). Exekučním titulem nebyl povinnému uložen trest ve smyslu výše uvedeném, nýbrž exekuční titul tím, že povinného odsoudil k plnění výživného, konkretizoval jeho soukromoprávní zákonnou vyživovací povinnost vůči oprávněným dle § 910 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku.
7. Povinným vznášené námitky proti skutkovým i právním vadám exekučního titulu a námitky, jejichž obsahem byly tvrzené vady nalézacího řízení vedoucího k jeho vydání, nejsou z níže vyložených důvodů ani potenciálně způsobilé odůvodnit zastavení exekučního řízení podle § 268 odst. 1 písm. h) o. s. ř.
8. „K námitkám směřujícím do věcného přezkumu exekučního titulu judikatura Nejvyššího soudu dlouhodobě zastává pevný (nikoli však dogmatický) názor, že věcná správnost exekučního titulu již nemůže být v exekučním řízení přezkoumávána“ (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 2. 6. 2022, sp. zn. 20 Cdo 1464/2021, bod 15 a tam vzpomínaná judikatura). Tento náhled odpovídá i ustálené nálezkové judikatuře Ústavního soudu (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 8. 8. 2017, sp. zn. Pl. ÚS 9/15, bod 24; či ze dne 1. 4. 2019, sp. zn. II. ÚS 3194/18, bod 12). Uvedené však neznamena, že by exekuční titul byl zcela imunní možnému přezkumu v exekučním řízení. „Ve výjimečných případech, kdy výkonem rozhodnutí dochází k popření základních principů právního státu a ke zcela zjevné nespravedlnosti, se lze i v exekučním řízení zabývat zásadními vadami exekučního titulu“ (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 12. 5. 2025, sp. zn. 26 Cdo 2851/2024, bod 6 a tam odkazovaná judikatura; či již odkazovaný nález Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 3194/18, bod 23), které jsou způsobilé založit důvodnost zastavení exekuce dle § 268 odst. 1 písm. h) o. s. ř. „Prostor pro zastavení exekuce podle § 268 odst. 1 písm. h) o. s. ř. se vytváří jen tehdy, když „nespravedlnost“ plnění přisouzeného exekučního titulu je již s ohledem na zcela základní okolnosti případu (k přezkumu všech okolností případu není exekuční soud povolán) natolik zjevná, že je nezbytné zasáhnout z pozic argumentačně mimořádně silných, tj. měl-li by být vykonán exekuční titul, který je svým obsahem v kolizi se základními principy demokratického právního řádu“ (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 24. 9. 2024, sp. zn. 20 Cdo 1115/2024, bod 10 a tam vzpomínaná judikatura Nejvyššího a Ústavního soudu).

9. V této věci nelze dospět k závěru, že by s ohledem na její zcela základní okolnosti bylo na první pohled zjevné, že by exekuční titul byl v kolizi se základními principy demokratického právního řádu. Povinný svými námitkami neatakuje základní okolnosti projednávané věci, nýbrž brojí proti dílčím skutkovým zjištěním, které vzaly soudy v nalézacím řízení za skutkový základ svých rozhodnutí, proti dílčím právním závěrům na těchto skutkových zjištěních založeným a proti dílčím vadám nalézacího řízení. Jinými slovy, povinný se návrhem na zastavení exekuce opětovně domáhá přezkumu skutkových zjištění a právních závěrů přijatých soudy v nalézacím řízení, které se promítly v obsahu exekučního titulu, a přezkumu řízení vedoucího k jeho vydání, aniž by však tyto námitky směřovaly proti zcela základním okolnostem případu. V této souvislosti soud připomíná, že exekuční řízení není řízením přezkumným (srov. již vzpomínaný náleží Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 3194/18, bod 12). V exekučním řízení nelze provádět rozsáhlý věcný přezkum exekučního titulu, jakého se povinný svými námitkami domáhá, nýbrž v (toliko) výjimečných případech se lze zabývat právě a jen zásadními vadami exekučního titulu. V projednávané věci exekuoovaný exekuční titul nevykazuje žádné zjevné zásadní vady; ty ostatně, jak soud vyložil výše, netvrdí ani povinný.
10. Nad rámec důvodu pro zastavení exekuce dle § 268 odst. 1 písm. h) o. s. ř. nelze v povinném tvrzených skutečnost spatřovat naplnění ani žádného jiného důvodu pro zastavení exekuce podle § 268 o. s. ř.
11. O náhradě nákladů řízení o zastavení exekuce soud rozhodl podle § 271 o. s. ř. za použití § 52 odst. 1 exekučního řádu, kdy v řízení o zastavení exekuce žádnému z účastníků náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení. Odvolání se podává ke Krajskému soudu v Plzni prostřednictvím Okresního soudu v Chebu.

Cheb 29. července 2025

Mgr. Milan Homolka v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Eva Šimečková.